

KAP

คุกกี้ก็ยังอยู่ตรงนั้นเหมือนเคย
Cookie is always there as well.

ลีกำลังอ่านเรื่องราวของหม้อดินเผาอายุ 1400 ปี อยู่ข้างกองไฟ ส่วนเวอร์จิเนียก็กำลังบันทึกเสียงของเธอกับเสียงฟืนที่ปะทุอยู่ในกองไฟ
Lee reads the story of the 1400 year-old clay pot by the campfire. Virginia is recording her voice and the crackling of the bonfire.

สัมผัฟาพวกรลลงรือไปที่ทะเลบัวแดง ที่เราไปเก็บดินเหนียวกัน
Sompak takes us on an excursion to the red lotus lake, where we collect clay.

ดินเหนียวที่ก่อตัวขึ้นตลอดเวลาหลายล้านปี เหมือนเป็นบันทึกสำคัญของห้วงเวลาและความทรงจำ หากมันพูดได้ มันจะเล่าเรื่องอะไรให้พวกเราฟังกัน
Clay formed over millions of years, a silent archive of time and memory. If it could speak, what would it .

พิมกำลังหาสูตรสำหรับทำน้ำเคลือบเซรามิก
Pim is researching a formula for ceramic glaze.

สูตรของน้ำเคลือบประกอบไปด้วยสัดส่วนของขี้เถ้าจากกองไฟที่เราก่อทุกคืนเวลาเราพูดคุยแลกเปลี่ยนกัน นำมาผสมกับดินเหนียวแห้งจากทะเลบัวแดงที่นำมาบดละเอียด
The recipe consists of a ratio of ash from our nightly campfire, where we shared stories and finely ground, dried clay from the red lotus lake.

ทุกเย็น พวกเราจะรวมตัวกันที่ครัวหลังบ้าน ที่หัวโต๊ะคือ “แม่ใหญ่” และ “แม่น้อย” ของพวกเรา
Every evening we gather in the kitchen behind the house. At the head of the table: Big Mama and Baby Mama.

มักจะมีข้าวเหนียวให้พวกเราทานอยู่เสมอ และถ้ามันหมด ไก่ก็จะสั่งจากทุ่งข้างหอศิลป์ของเขามาเพิ่ม
There is always sticky rice, and when it runs out. Kai orders more from the field next to his Art Space.

นิตยาทำสมุดทำมือที่ดงามราวบทกวี และเธอก็เป็นคนบันทึกบัญชีลงในสมุดด้วย เพราะเมื่อพวกเราได้รับทุนเมื่อใด จะได้จัดสรรปันส่วนกันได้อย่างไร
Nitaya makes poetic books, and she does the book-keeping too. So, when funds are allocated they can be distributed accordingly.

สามารถดูผลงาน “หัวใจนั้นเต้นเหมือนควาย” โดย เวอร์จิเนีย ฮิลเลียด
Look at the video «My Heart Beats Buffalo» by Virginia Hilyard →

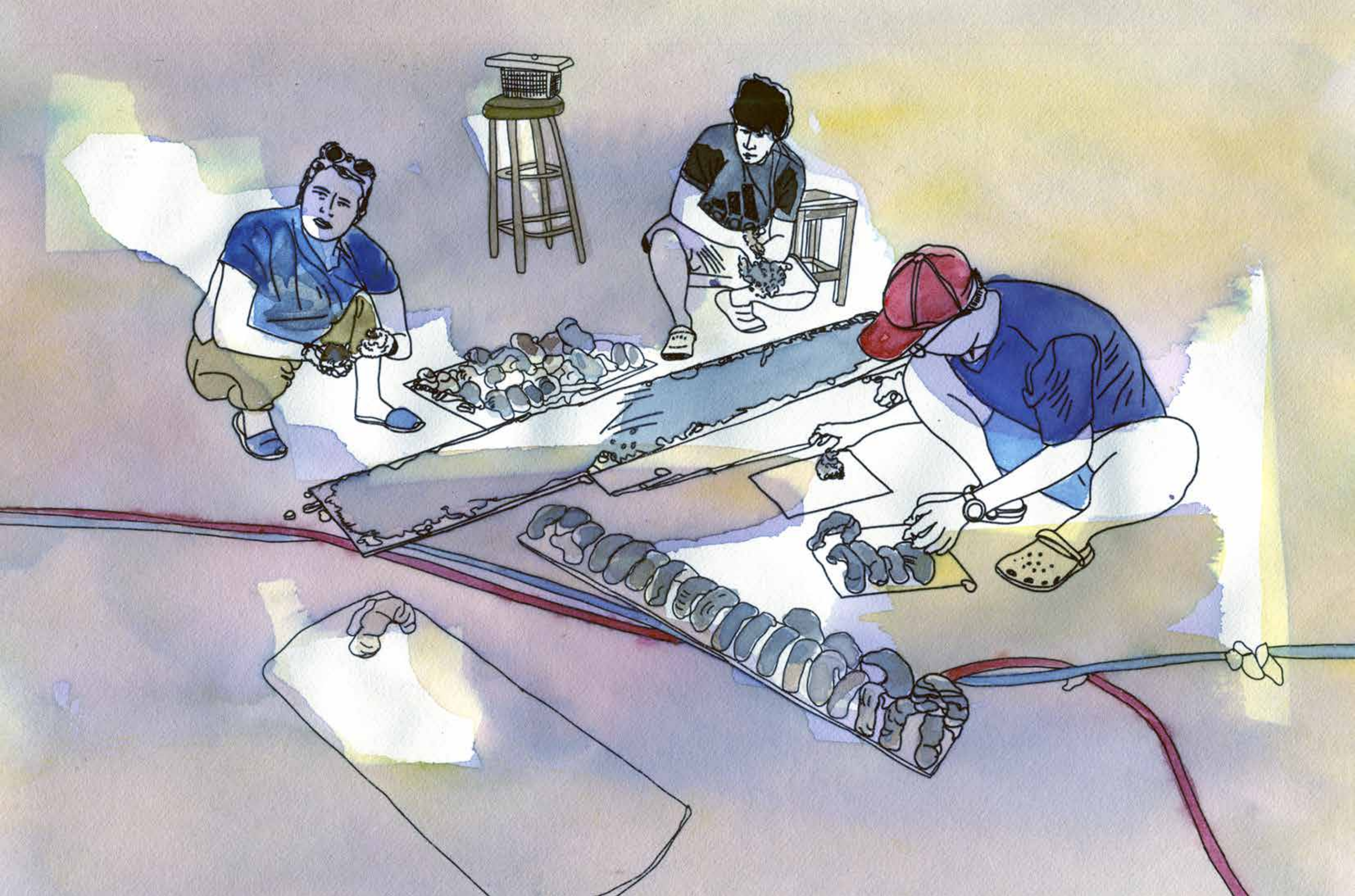

พวกเราเดินทางแบบเช้าเย็นกลับ เพื่อไปดูงานที่หอศิลป์กลางแจ้งมหาสารคาม และได้รับทราบถึงที่มาของหอศิลป์ผ่านวีดิโอนี้
We go on a day-trip to Mahasarakham Mid-field Art Space. Discover the idea behind it through this video.

ระฆังพวกนี้เป็นผลงานศิลปะจัดวางแบบถาวรของศิลปินชื่อ ยามาโมโตะ เพื่อระลึกถึงการจากไปของลูกสาวของเขา ซึ่งเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นที่เมืองไทย
These bells are a permanent installation by the artist Yamamoto. They commemorate his daughter, who lost her life in Thailand.

เวิร์กช็อปเชิงปฏิบัติการ พวกเรานำดินเหนียวแห้งที่ใช้แล้วจากโปรเจกต์ก่อนหน้านี้กลับมาใช้ใหม่ รูปทรงโค้งแบบนี้รู้จักกันในชื่อ “ขาช้าง”
Hands-on workshop. We recycle the dried clay from a previous project. These arch-like shapes are commonly known as «elephant legs».

ชวนดูแอนิเมชันที่ช่วยปลูกเรื่องราวจากเวิร์กช็อปให้มีชีวิต
Check out the animation that brings workshop stories to life. →

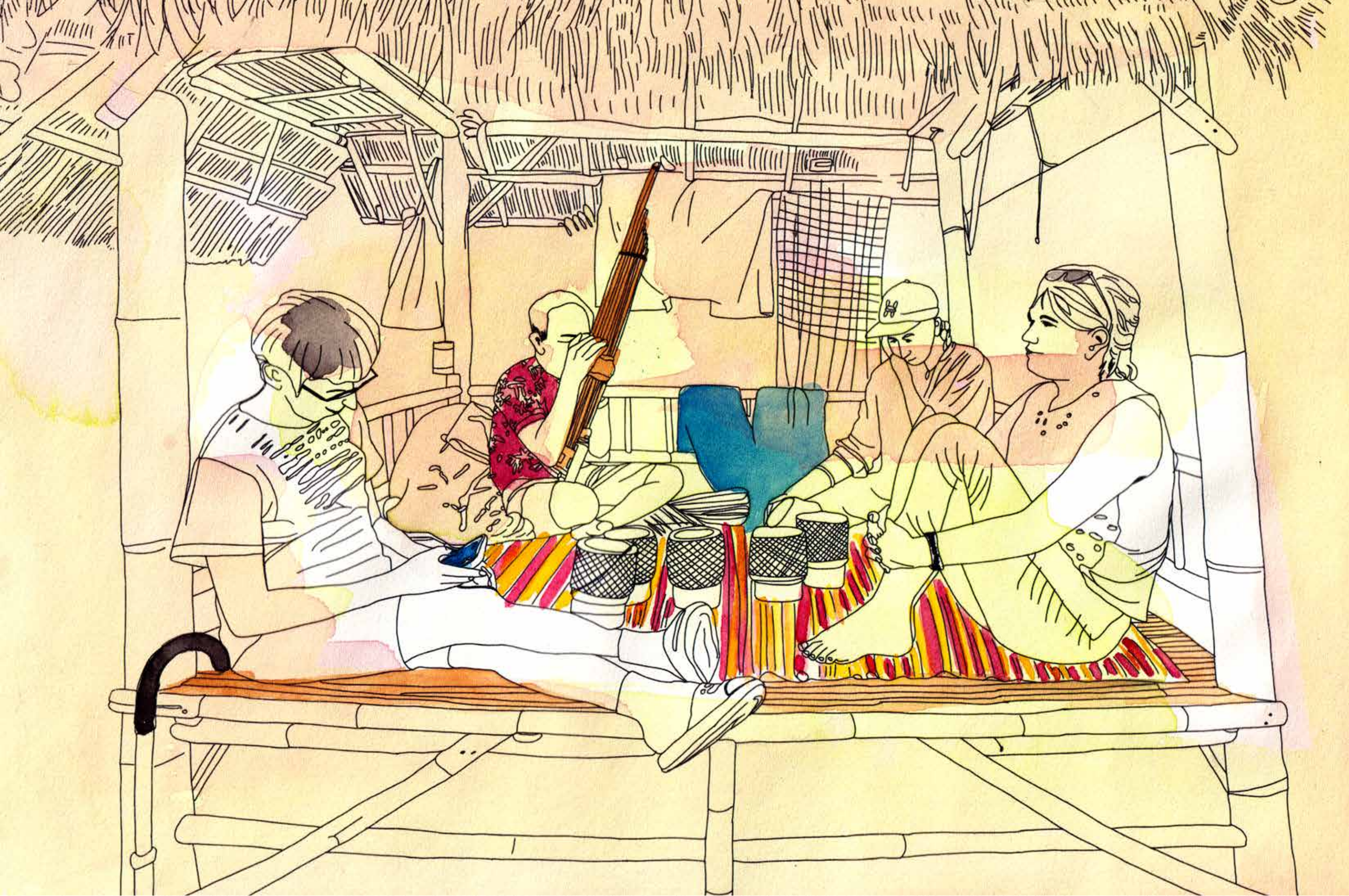

เด็ก ๆ จากโรงเรียนบ้านผือถูกเอาผ้าปิดตาและกำลังออกเดิน
The children from Baan Phue School are blindfolded and going on a walk.

อิวานอกกับพวกเขาว่า เขาได้เดินทางมาถึงดาวดวงอื่น พวกเขาพร้อมกันเดินออกหาร่องรอยที่ค่อยๆ เผยเป็นเรื่องราวออกมาขณะที่เดินไปเรื่อยๆ
Iva tells them that they have landed on a foreign planet. Together, they search for traces and gradually unfold the story as they go.

ระหว่างที่นิตยากำลังเรียกรถที่จะไปสนามบิน คุณพ่อหนูแดงก็หยิบแคนมาเป่า พวกตะกร้าที่ทำนสานช่างสวยงามนัก
While Nitaya is ordering the airport shuttle, Mr. Nu Dang plays the khaen. The baskets he weaves are beautiful.

ฉันอยากจะบินกลับบ้านไปพร้อมกับเสื้อแสนสวยที่ภรรยาของพ่อหนูแดงทอสักผืน
I would love to fly back home with one of the beautiful mats his wife weaves.

ทุกเย็นเรามักจะนั่งจิบ จินแอนด์โทนิค ใส่มะนาวฝาน และดื่มเบียร์ วันนี้แอมมีตัดผมให้วาร์ชา ไม่ต้องพูดถึงอาหารแสนอร่อยฝีมือเธอ
Every day a sundowner with G&T with lime, and beer. Today, Ami gives a haircut. Not to mention her delicious cooking.

ครัวที่ถูกย้ายไปไว้ด้านหลังบ้าน ให้ความรู้สึกเหมือนกำลังอยู่หลังเวที
The kitchen has been relocated behind the house. It feels a bit like being backstage.

